

Ang Gipili nga Pagsulat

Ni Justina Lichner

Gibase sa usa ka tinuod nga istorya

“Ug sila gawasnon sa pagpili” (2 Nephi 2:27).

Tarung kaayong milingkod si Justina sa iyang lingkuranan. Gibutang niya ang iyang bag-ong lapis sa ibabaw nga bahin sa iyang lingkuranan. Karon ang unang adlaw sa eskwela. Nakatagbo na niya ang iyang mga classmate ug nagdrowing og mga litratong makalingaw.

Dayon miingon si Mrs. Werner, “Oras na sa pagsulat!” Nanghatag si Mrs. Werner og mga papel sa klase. “Duna kamoy 30 minutos sa pagtrabaho niini. Dayon mag-recess ta.”

Nakapanglad-ok si Justina. “Oi unsa ni. Magsulat dayon?” naghunahuna siya.

Sa miaging tuig naglisud si Justina sa pagbasa ug pagsulat. Ang tanan sa iyang higala daw ganahan niini. Dili kaayo lisud para nila. Unsa kaha kon kining tuiga sama na usab sa miaging tuig?

Gipunit ni Justina ang iyang lapis. Gitan-aw niya ang iyang papel. Gibati niya ang kabalaka. Ang tanan nga estudyante nagsulat na. Gawas niya.

Gusto siyang makigsulti ni Mrs. Werner. Masuko kaha siya nga maglisud si Justina? Bisan og masuko siya, mas maayo gihapon na kaysa pagsulat.

Milakaw si Justina ngadto sa lamesa sa iyang magtutudlo. “Mrs. Werner? Mas lisud kini kaysa akong gibuhat sa miaging tuig. Morag dili ko makahimo niini.”

Si Mrs. Werner wala malain. Mipahiyom siya ni Justina. “Buhata lang kutob sa imong mahimo. Mahibulong ka ra sa unsay imong mahimo! Dili ka kanunay makapili kon asa ka maayo. Apan kanunay kang makapili kon unsaon nimo sa pagpaningkamot.”

Mibalik si Justina sa iyang lingkuranan. Gihunahuna niya ang gisulti ni Mrs. Werner. “Mahimo ra kong mopili nga mosulay.” Susama kadto sa iyang nakat-unan sa Primary. Mibasa ang iyang klase og kasulatan nga nag-ingon nga “gawasnon sa pagpili.” Nagpasabut nga makahimo ra kita og kaugalingong pagpili. Misalig ang Langitnong Amahan nga maayo ang atong mga pillion. Misaad siya nga Iya kitang tabangan kon makahimo kita og mga sayop.

Lahi kaha ang pag-eskwela karong tuiga? Tingali pwede siyang *mopili* nga mohimo og lahi! Gipunit ni

Justina ang iyang lapis. Gitan-aw niya ang iyang papel. Wala na siya mabalaka. “OK. Buhaton nako kini,” naghunahuna siya.

Mibagting na para sa recess. Wala pa kahuman si Justina. Apan sobra pa sa katunga ang iyang nahuman! Giisa niya ang iyang kamot. “Pwede ba kong magpadayon lang sa pagtrabaho? Hapit na ko mahuman!”

Mipahiyom ug miyango si Mrs. Werner.

Sa katapusan gihatag ni Justina ang iyang papel. Misakit og gamay ang iyang kamot. Bisan ang iyang utok misakit! Apan nagpahiyom siya. Wala pa gayud siya makasulay og tinuoray nga pagsulat.

Sa pagkasunod nga adlaw nagbasa ang gitrabaho sa klase. Gihangyo ni Mrs. Werner nga magbasa sulod sa 20 minutos ang tanan. Nangingkamot na usab si Justina. Giablihan niya ang iyang libro og gibasa ang matag pulong.

Sa matag adlaw naghimo og mga pagpili si Justina. Gipili niya ang pagbasa. Gipili niya ang pagsulat. Tingali ang pagbasa ug pagsulat dili kaayo lisod!

Gani gipili niya ang pag-adto sa library. Manghulam siya og mga libro og dad-on sa ilaha. Sa miaging tuig wala gyud niya kini buhata. Sa wala madugay nagbasa na siya sa tanang higayon. Ug sa tinuod makalingaw! Ug sa nagsigi siya og basa, mas ningmaayo ang iyang pagsulat.

Dihang midako na si Justina, nalipay siya nga gipili niya ang pagpaningkamot sa pagbasa ug pagsulat. Kay karon mga paborito na kana niyang mga buhaton. ■

Ang tagsulat nagpuyo sa Rhineland-Palatinate, Germany.



DAKO NA

Hi, ako si Justina! Dihang naganahan na ko nga mosulat, gipadayon ra nako ang paghimo niini. Misulat ko sa pag-high school. Dayon nag-college ko aron makat-on pa og dugang mahitungod sa pagsulat. Karon usa na ko ka tigsulat! Mosulat na ko og mga istorya, sama niini mahitungod sa akong mga hagit sa pagkabata. Mosulat ko para sa mga magasin, mga website, ug sa mga newspaper.